

Szabó Csaba még nem döntötte el, él-e a felkínált lehetőséggel

Szegedre hívták a professzori címért harcoló kutatót

A szegedi egyetem rektora állást kínált annak a fiatal tudósnak, akit a Semmelweis egyetemen a szabályokra hivatkozva nem akarnak kinevezni professzornak. Szabó Csaba egyelőre még gondolkodik az ajánlaton, de azt sem tartja kizártnak, hogy végül visszamegy Amerikába.

Nagy vihart kavart egyetemi körökben egy fiatal kutató, aki *Friderikusz Sándor* tévés műsorában nyíltan bírálta munkahelyét, a Semmelweis Orvostudományi Egyetemet, valamint a Magyar Tudományos Akadémiát. Közel egy héten keresztül foglalkozott ügyével az ATV közéleti műsora, a témáról pedig szó esett szinte minden sajtótermékben.

„...ha az egyetemnek ennyire fontos, hogy ne lehessen professzor, akkor most már nekem meg az a fontos, hogy lehessenek.”

Szabó Csaba

Lehet, hogy Szabó Csaba hazai kálváriája után inkább visszamegy Amerikába

Fotó: DM/DV

A szövevényes történet alapja, hogy a külföldön professzorként ismert Szabó Csabát, aki jelenleg a pesti Klinikai Kísérleti Kutató és Humán Élettani Intézetben tudományos tanácsadóként dolgozik, itthon nem akarják professzornak kinevezni. Pályázatát prózai okokra hivatkozva utasította el az egyetem: nincs tízéves oktatói gyakorlata, márpedig ez a SOTE belső szabályzata szerint feltétel. Szabó Csaba szerint ez azonban csak kifogás. Úgy gondolja, személye elleni támadás ez a döntés, azért született, mert nyilvános fórumokon, legutóbb

egy folyóiratban megjelent publikációjában élesen bírálta a magyar tudományos élet belterjes rendszerét.

A napokig tartó nyilatkozatháború, melyben többek között a SOTE rektora, valamint egy Amerikában Szabó Csabával együtt dolgozott Nobel-díjas tudós is megszólalt, végül azzal ért véget, hogy a műsorban elhangzott: Szabó Gábor, a Szegedi Tudományegyetem rektora állást kínált a fiatal kutatóknak. Né-

hány napja Szabó Csaba Szegedre utazott és tárgyalt a rektorral. Hogy pontosan miről volt szó, arról kölcsönös megállapodásuk alapján egyik fél sem beszél. Szabó Gábor teljesen elzárkózott a nyilatkozattól és Szabó Csaba is szűkszavúan fogalmazott.

– Nem határoztunk el semmit, nincsenek konkrétumok, csupán a lehetőségekről beszélgettünk. Abban maradtunk, hogy megfontoljuk az elhangzottakat, és

A REKORDER

Szabó Csaba harmincnégy éves. Huszonhat évesen ő lett Magyarország legfiatalabb kandidátusa, kilenc évvel ezelőtt pedig akadémiai doktori címet is szerzett, mellyel az ország legfiatalabb nagydoktora lett. Ekkor a Nobel-díjas Sir John Vane Londonba hívta a William Harvey Intézetbe, ahol a szabadgyököket kutatta. Egy évvel később önálló laborot vezetett Amerikában, majd Bostonban gyógyszerfejlesztő céget alapított, és mintegy húsz szabadalmat jegyeztetett be. A világ kilencedik legtöbbet idézett gyógyszer-tani kutatója. Rajta kívül magyar az első kétszázban sincs. Tavaly jött haza a családjával, jelenleg a Semmelweis Orvostudományi Egyetemen dolgozik.

utána ismét leülünk beszélgetni. Nekem is mérlegre kell most tennem, mit akarok. A feleségem szegedi, én is szeretem a várost, de eddig Pesten éltünk. Nekem ott van a laborom, az embe-reim, vannak még futó pályázataim is, szóval meglehetősen felborítaná az életemet, ha elköltöznék.

A fiatal kutató egyelőre azt sem vetette el teljesen, hogy visszamenjen Amerikába, ahol elismerik és megbecsülik tudását. Szabó Csaba hangsúlyozta: ügye nem arról szól, hogy presztízskérdést csinálj abból, professzornak hívják, vagy sem. – De ha az egyetemnek ennyire fontos, hogy ne lehessen professzor, akkor most már nekem meg az a fontos, hogy lehessenek – mondta.

Hozzátette, nem bánja, hogy ügyével kiállt a nyilvánosság elé, még akkor sem, ha problémája továbbra is megoldatlan maradt. – Nem gondoltam, hogy ennek köszönhetően megváltozik majd az egyetem döntéshozók véleménye. Ez már akkor halott ügy volt, amikor a nyilvánosság elé került. A célokat viszont, azt hiszem, elértem: felhívtam a figyelmet, milyen mivert rendszer szerint működnek a dolgok az egyetemen.

TIMÁR KRISZTA

Vonalak a Tisza partján

Könnyű dolga lesz a kőfaragónak, amikor majd bevési a partfalba, Juhász Gyula szobrával szemközt, meddig ért minden eddigi idők legmagasabb áradása. Ott hagyta ujjlenyomatát a folyó, csak a dátumot és a centimétert kell oda írnia. Vannak ilyen jelek az 1879-es nagy vízről is, gondolom, azok is így örözödtek meg. Most, hogy múltóban van a veszedelem, látom, olyan a védő fal belső fele, mint iskoláskorunk nagyvonalas ír-kája. Szinte kínálja magát, hogy a Kiskörút két vége közé a Tiszáról szóló valamennyi irodalmi alkotást föl lehetne írni, szép kalligrafikus betűkkel, zsinórfésszel. Amilyenl mi tanultuk palatáblán a betűket leírni.

Amikor fölszabadult a parti sétány a homokzsákok védelmező nyomása alól, nekiindultam föltekinteni a helyzetet. Alig bukott ki a KRESZ-tábla a fodrok közül, azon is ott vannak a vízjelek. Nem is értem első nekifutásra, hogyan tudott ilyen egyenletes tempóban apaadni. Kétfelé hord a szemem, látom azt is, ami a parkban maradt. Nem ajánlom senkinek, hogy méltatlankodjon, máskor lehetne dülásnak is mondani, de most inkább áldjuk a mérhetetlen erőfeszítés nagyszerű hőseit.

Korszakos váltást is fölfedezhettem, nem is tudom, de nem is akarom elhallgatni. Amikor legutóljára hozták rendbe a fal melletti gyalogjárdát, megtámasztva a mederből előkötött hordalékkal, lépcsőföldrátákat is bele-beletéve, előálltak kedves és jámbor kívánságukkal a kerekék székekkel járó embertársaink: jó lett volna, ha nekik is hagyták volna valami kis földrátát, mert ők is szeretnék megnézni időnként a vizet. Akkor még, úgy emlékszem, nem volt határozott programunk „akadémizálás” névvel, amit rendre el lehet sinkófolni, ennélfogva olyan határozottan nyomták vissza beléjük a szót, csoda, hogy szét nem repedtek tőle. Menjenek a múzeumnál, vagy a financiánál! Tartok tőle, ezt a keménységet még az öregátkosban tanulták, mert igen hasonlít a „rendnek muszáj lenni” jeléhez. Úgyse tudnának fölmenni a meredekre emelt tölteten. Meg lehetett volna nyújtani egy-két helyen a földnyelvet, de ha egyszer nem jutott eszébe az illetékesnek, erőt vett rajta a betonkemény elutasítás. Most viszont, örömmel látom, legalább három helyen képződött külön bejáratú rámpa, a gépek igénye szerint. A zsákokból homok is maradt itt hozzá. Bízom benne, kétkeréknyi kis aszfaltot is tesznek legalább az egyikre. Úgyis azt hirdette valamelyik tervezőnk, jobban be kellene kapcsolnunk a folyót városunk életébe. A sokat emlegetett esélyegyenlőségre éppen beleférne. A féltve védett városkép szikrányit nem sérülne vele.

Szegeden nem kellett külön terhelnünk az Öreghidat, amikor legnagyobb volt alatta a víz, annyi ember súlya nyomta, a régi májusi majálisok idején se forgott rajta több. Hogy a félkörön trónoló galambokon a víziszony vett-e erőt, vagy a tömegiszony, nem tudhatom, de tény, szinte valamennyi eltűnt. Vagy csak nem akarták lepiszkolni a városukért szorongó embereket? Arany János balladája, a Híd-avatás is eszembe jutott, ahogy a hídnál ténferegtem. A Szűz Szent Margit-híd első éjszakájáról íródott az, a mi emberünk mintha a nagy vizet akarta volna „fölvatni” avval, hogy kegyetlenül bele veszejtette magát. Aztán szépen előbukott fejében az a tótkomlósi anyóka is, akinél centiken múltott tizenvalahány évvel ezelőtt, hogy nem tudtam elkapni karját az Újhídon. Él bennem a megrendülés, azóta is a másik oldalon biciklizek. Na, megkérném valamelyik szépszávu költőnköt, erre a férfiúra is írhatna balladát akkor is, ha még mindig nem találták meg. Azt is oda tenném a vonalas falra.

H. D.

Szeged Napja
2006
ünnepsorozat

- borfesztivál
- hídivásár
- koncertek

május 16-21.

www.varoskep.szeged.hu/szegednapja www.szegedvaros.hu

CULVERT 2003 KONZORCIUM FORGALMIRENDVÁLTOZÁS

Tájékoztatjuk a Tisztelt Utazóközönséget, hogy **2006. MÁJUS 23-TÓL, KEDDTŐL** csatornázási munkálatok miatt **Baktó városrészben** forgalomkorlátozások lépnek életbe, s ezért **a 72Y JELZÉSŰ AUTÓBUSZOK** a Ladvánszky u. – Tölgyfa u. – Kokárda u. – Alkotmány u. – Ladvánszky u. terelőútvonalon közlekednek.

A járatok végállomási indulási időadati, illetve a követési idők változatlanok. A terelőút nyomvonalán két új egyirányú megállóhely kerül forgalomba helyezésre, melyek a Tölgyfa u. 17. és a Kokárda u. 30. sz. ingatlanok előtt üzemelnek. A terelés ideje alatt a „Baktó, Völgyérhát u.” és a „Bognár u.” elnevezésű megállóhelyeket a járatok nem érintik.

A fentiekkel kapcsolatban bővebb információ szerezhető be forgalomirányító helyeinken: (Mars tér • Tel.: 426-034; Tarján, Víztorony tér • Tel.: 479-827; Petőfitelep, Fő tér • Tel.: 421-212; Makkosház • Tel.: 492-611, illetve a Közönségkapcsolatok Irodájában • Tel.: 550-190)

Szeged, 2006. május 18.
TISZA VOLÁN Zrt. Szeged

